

مرضیه

فاطمه ای زهرا علیهاالسلام نه تنها به مقدرات خداوند راضی بود، بلکه در مقام رضا به حدی رسیده بود که خداوند نیز از او راضی بود. فاطمه علیهاالسلام، راضیه بود، یعنی در برابر هر سختی ایستادگی می‌کرد و اعتراضی نداشت. «مرضیه» بود، یعنی در این مقام به درجه‌ای رسیده بود که خداوند نیز اعمال او را تأیید می‌کرد و از تمامی اعمال او راضی بود. پس فاطمه‌ی زهرا علیهاالسلام مصداق کامل آیه‌ی «یا أيتها النفس المطمئنة إرجعي إلى ربك راضية مرضية» می‌باشد.

فاطمه‌ی زهرا علیهاالسلام نه تنها به مقدرات خداوند راضی بود، بلکه در مقام رضا به حدی رسیده بود که خداوند نیز از او راضی بود. فاطمه علیهاالسلام، راضیه بود، یعنی در برابر هر سختی ایستادگی می‌کرد و اعتراضی نداشت. «مرضیه» بود، یعنی در این مقام به درجه‌ای رسیده بود که خداوند نیز اعمال او را تأیید می‌کرد و از تمامی اعمال او راضی بود. پس فاطمه‌ی زهرا علیهاالسلام مصداق کامل آیه‌ی «یا أيتها النفس المطمئنة إرجعي إلى ربك راضية مرضية» می‌باشد.

رضایت فاطمه‌ی زهرا علیهاالسلام به شهادت امام حسین علیه‌السلام.

عن عبدالرحمن بن المثنی الهاشمي قال:

«قلت لأبي عبد الله عليه السلام: جعلت فداك من أين جاء لولد الحسين، الفضل على ولد الحسن و هما يجريان في شرع واحد؟ فقال: لا أراكم تأخذون به، إنَّ جبرئيل عليه السلام نزل على محمد صلى الله عليه و آله و ما ولد الحسين عليه السلام بعد فقال له: يولد لك غلام تقتله أمّك من بعدك فقال: يا جبرئيل! لا حاجة لي فيه. فخطبه ثلاثاً ثم دعا علياً عليه السلام فقال له: إنَّ جبرئيل يخبرني عن الله عز و جل أنه يولد لك غلام تقتله أمّك من بعدك فقال: لا حاجة لي فيه يا رسول الله! فخطب علياً عليه السلام ثلاثاً ثم قال: إنه يكون فيه و في ولده الإمامة والوارثة والخزانة فأرسل إلى فاطمة عليها السلام: ان الله يبشرك بغلام تقتله امتى من بعدى فقالت فاطمة: ليس لي فيه حاجة يا أبه! فخطبها ثلاثاً ثم أرسل إليها لآيد أن يكون فيه الإمامة والوارثة والخزانة. فقالت له: رضيت عن الله عز و جل فعلقت و حملت بالحسين عليه السلام فحملت ستة أشهر ثم وضعته و لم يعيش مولود قط لسته أشهر غير الحسين بن علي و عيسى بن مريم عليها السلام فكفلته امسلمه و كان رسول الله صلى الله عليه و آله يأتيه في كل يوم فيضع لسانه في فم الحسين فيمصه حتى يروى فأنبت الله عز و جل لحمه من لحم رسول الله صلى الله عليه و آله و لم يرضع من فاطمة عليها السلام و لا من غيرها لبنا قط...» (1)

عبدالرحمن بن المثنی گوید: به امام صادق علیه‌السلام عرض کردم: فدایتان شوم چرا فرزندان امام حسین بر فرزندان امام حسن برتری دارند (فرزندان امام حسین امام قرار گرفتند اما فرزندان امام حسن چنین نشدند) در حالی که هر دو از يك پدر و مادر هستند.

جبرئیل بر پیامبر نازل شد و گفت: خداوند فرزندی به شما خواهد داد که امتت پس از شما او را خواهند کشت.

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم به جبرئیل فرمودند: به چنین فرزندی نیاز ندارم و سه مرتبه این کلام را تکرار فرمودند و سپس امیرالمؤمنین را در جریان این سخن قرار داد که جبرئیل از طرف خداوند به او خبر داده است که پسری برای تو به دنیا می‌آید، امتم بعد از من او را می‌کشند حضرت امیر عرضه داشت: ای رسول‌الله! چنین فرزندی را نمی‌خواهیم.

سه مرتبه این کلام را به حضرت امیر فرمود و سپس افزود: امامت و وراثت باید از طریق فرزندان همین پسر شهید منتقل گردد پس به دنبال فاطمه فرستاده و به او پیام داد: خداوند بشارت پسری را می‌دهد که امتم پس از من او را می‌کشند فاطمه عرضه داشت: پدر جان! به چنین فرزندی احتیاجی ندارم سه مرتبه این سخن تکرار شد، پس از آن پیامبر به فاطمه خبر داد که امامت و وراثت باید از طریق همین فرزند منتقل گردد. فاطمه‌ی زهرا علیهاالسلام به پدر گفت: راضی به رضای خداوند هستم (اگر او چنین می‌خواهد من حرفی ندارم) پس فاطمه‌ی زهرا به امام حسین باردار گردید و بعد از شش ماه به دنیا آمد (هیچ نوزادی شش ماهه زنده نمانده مگر امام حسین و حضرت عیسی) سرپرستی امام حسین را به امسلمه سپردند. پیامبر صلی الله علیه و آله هر روز می‌آمد و زبان مبارکشانش را در دهان امام حسین قرار می‌داد و او زبان رسول‌الله را می‌مکید و تمام وجود امام حسین، اینگونه رشد کرد اصلاً از مادر خود یا زن دیگری شیر نخورد.

1- بحارالانوار، ج 25، ص 254، ر 15 از علل الشرایع.